

Dr. Kazarova: Thakische
Religion
Pauke Wissowa: Real-encyclopädie Bd. VII A.
Pflanz der Agypten in Thakien
- Kippam

Β. θρησκευτικά ἔθιμα καὶ συνήθειαι

Ι. Ὁ Ἡρόδοτος V 8 περιγράφει τὸν τρόπον ταφῆς τῶν εὐγενῶν τῆς Θράκης (διὰ τὸ κείμενον βλ. Semenov, *Wozh. f. Kl. Philol.* 1911, 1429) ὁ νεκρὸς ἐξετίθετο καὶ ἐμοιρολογεῖτο ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κατόπιν ἐθαυάζετο ζῶν καὶ διοργανοῦτο συμπόσιον. Ὁ νεκρὸς κατόπιν ἢ ἐκρίετο ἢ ἐθάπτετο· ἐπὶ τοῦ τάφου ὑφ' οὗτο τύμβος καὶ ἐγίνοντο ἀγῶνες (πιθανόν νεκρικοὶ ἀγῶνες) *Malten, Röm. Myth.* 1923/24, 331. *Semter, Volksk. im Alt-sprachl. Unterr.* I 163, *Freistedt, Altchristl. Totengedachtnisstage* 80, *Myres, Who were the Greeks* 394) εἰς τοὺς ὑπεῖους τὸ μεγαλύτερον βραβεῖον διετίθετο διὰ τοὺς καλαιστάς. Τὰς συνθεσίας τῆς ταφῆς μνημονεύει καὶ ὁ Ξενοφῶν Ἑλλην. III 2, 5 καὶ Ὀδρῦσαι μετὰ τὴν μάχην θάπτοντο τοὺς νεκροὺς των, κίμων πολὺ κρασί καὶ διοργανῶσεν ἐκποδρομίας. Ἐπιγραφαὶ ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ χρόνου μαρτυροῦν τὸ ἐτήσιον νεκρικὸν δεῖπνον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροῦ καὶ μάλιστα εἰς τὴν *Rolienbest* καὶ θρακικὴν Μακεδονίαν ἢ ἐορτὴ αὕτη συνεταυτίσθη μὲ τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου. *Bl. Suppl. Bd. III* σελ. 1145, *Bd XV* σελ. 1528 *Bd. IA* σελ. 1111. *Nilsson, Beitr. zur Rel.* II 149. *Picard et Avezon Bull. hell.* XXV III 38. *Etrem, Symbol. Osloens.* III 43. *Collart, Bull. hell.* LIV (1930) 385. *Bl. LV.* 58 πρὸς τὴν ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν ἀπὸ τὴν κάτω Μοισίαν, *Salac, Rozpravy Cesk. Akad.* 74, 77 ἀρ. 18 καὶ ἐπ' αὐτοῦ *Seyrig Rev. hist. Rel.* X LVI 275, ὁμοίως τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τὸν Ἴστρον *SEG I* 330 πρὸς *Casson Journ. rom. stud.* XVII 98. Εἰς τὸ ἐπιτύμβιον ἐπιγράμμα ἀπὸ τὸ Μάλκο-Τίρνοβο, *Rev. ét. anc.* XXXI 311, *GMS, V* 154 ἀρ. 2 ὑποδηλοῦται ὁ νεκρὸς ὡς **μ υ σ τ ῖ π ο λ ο ς**.

Ἡ ὑπό τοῦ Ἡροδότου διήγησις διὰ τὸν διπλοῦν τρόπον ταφῆς τῶν θρακῶν δὲν ἐξηκριβώθη ἱκανοποιητικῶς, ἀπὸ τοὺς πολυαριθμοὺς καὶ διαμορφωμένους εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Θράκης τύμβους. Τὸ παρὰ τοῦ Skorpil εἰς τὸ βιβλίον του "Mogil" (Φ/πολις 1898, Βουλγ. συλλεγὲν ὑλικόν, προέρχεται τὸ πλεῖστον ἀπὸ τυχαίας ἀνασκαφῆς μὴ ἐ-

σιστημονικῶς ἐξελεγχθέντας. Κατά τὰ τελευταῖα ἐγένετο πρῶτον ἀρχή
μεθοδικῆς ἀνασκαφῆς τῶν χωμάτων [Tumuli] , ἀλλὰ τό μέχρι σήμε-
ρον προκείμενον καί ἐξακριβωθέν ὕλικόν δέν εἶνε ἱκανόν ἐπαρχῶς νά
μας πληροφορήσῃ διὰ τήν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῶν τάφων καί τῆς ταφῆς.
Ἐδῶ ἀρκοῦμαι νά δώσω σύνοψιν τῶν σπουδαιότερων εὐρημάτων (πρβλ.
Vulpe, L'âge du fer dans les regions urales 24).

Ἐπίστον ἐνδιαφέροντος τύμβος ἸKukona-Mogila" παρά τό Δου-
βανλί περ. Φ/κόλεως, δυστυχῶς, κατεστράφη τελείως ἀπό τοὺς ἀρχαιολό-
γους· διὰ τήν καταγραφήν βλ Diakonoffsch: BIAB III 111. Filon αὐτ.
IV 27. Rostowzew, Recueil Kondakov 243. Skythien u. der Bosphorus I 536
Dölger IXΘYC IV Taf. 105. 106. Κατά τήν ἐκκαθάρσιν ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ τύμ-
βῳ μεγάλος ἀριθμός κανονικῶν, μέ τήν κατεύθυνσιν πρὸς τὰς ἄνω διευθυνο-
μένην, βόθρων, διαφόρων μεγεθῶν (διάμ. καί ὕψ. 0,50-2,20 μ.). Εἰς
ἕνα ἐξ αὐτῶν, ὅστις ἦτο κτισμένος ἀπό ἀκατεργάστους πλίνθους, εὐρέ-
θησαν ὑπολείμματα ὀστῶν χοίρου.

Κατά τό ἔτος 1929 ἀνεσκάφη ἄλλον τοῦ Kukona Mogila ὁ ἐπωνομαζό-
μενος Basova-Mogila , ὅστις εἶχε διάμετρον 35 μ. καί 6 μ. ὕψ.. Εἰς
τό μέσον τοῦ τύμβου 2μ. κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας ἀνεκαλύφθη θυσιαστή-
ριον (διάμ. 2,20μ.) ὅμοιον μέ τοὺς βόθρους τοῦ Kukona-Mogila , περι-
εἶχε μαλακόν ~~χρῆμα~~ καί συντρίμματα ἀχράντων ἀγγείων ἀπό ἄργιλλον, ἐγχω-
ρίου ἐργασίας. Κάτωθεν τοῦ βόθρου ἀνεκαλύφθησαν σπασμένα τεμάχια
ἐνός ἀναγλύφου Pelike καί ἐνός ἀχρωματίστου ἀγγείου ἀπό ἄργιλλον
μέ δύο ὠτία, ἐγχωρίου ἐργασίας. Ὁ τάφος ἔκειτο περίπου 2 μ. κάτωθεν
τοῦ εδάφους τοῦ τύμβου, κατάπρῶτον διέκρινε τις ἕνα ὀρθογώνιον βό-
θρον, 3x2μ. ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκετο ὁ νεκρικός θάλαμος (1,80x1,10μ.)
ἐκτισμένος ἀπό τετράγωνες πέτρες, οἱ ὁποῖες μόνον ἐσωτερικῶς ἦσαν
κατειργασμένες καί καλυμμένες μέ δοκοὺς. Εἰς τό δυτικόν ἡμισυ τοῦ
τάφου ἔκειντο ἕνας ὀρειχάλκινος θώραξ, 2 σιδηραὶ αἰχμαὶ ἀκοντίων,
σιδερένια καρπιά, τό ἄνω μέρος μαχαιριδίου, 40 ὀρειχάλκιναί αἰχμαὶ
βελῶν, τριχίτην ~~ἐξέλιξις~~, ὀρειχαλκίνη ὑδρία, ἀγγεῖον ὀρειχάλκινον

μέ μεγάλο στόμιον, ἐπί τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένος ὀρειχάλκινος κύλιξ μέ ἓνα ὠτίον. Κάθος ὀρειχάλκινος μέ δύο ὠτία, ὀρειχάλκινος κύλιξ, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρίσκοντο 4 ἀργυρᾶ ἀγγεῖα, ἦτοι κάθος μέ ἓν ὠτίον, ἓνα ἐν μέρει ἐπιχρωματισμένον φυτόν ἀποτελειωμένο μέ τό ἐμπρόσθιον μέρος ἀλόγου, κάλιξ μέ δύο ὠτία, τοῦ ὁποίου τό ἐσωτερικόν ἦτο κοσμημένον μέ χαραγμένην καί ἐπιχρυσωμένην εἰκόνα γυναικείας μορφῆς ἰππευούσης παρά τήν ἀκτὴν (Ζελήνη), τέλος ἓνα *Omphaloskale* ἐν τῷ ὁποίῳ ἔκειντο ὑπολείμματα ὀστών, ἡ περιφέρεια τοῦ δίσκου δεικνύει εἰκόνα ἀρματοθρομίας, εἰς τήνοποίαν συμμετέχουν τέσσαρα τέθριππα - ὅλα τά ὀρειχάλκινα ἀγγεῖα φέρουν χαραγμένο τό θρακικόν ὄνομα ΔΑΔΑΛΕΜΕ, πιθανόν τό ὄνομα τοῦ κλεψύχου. Πρὸς τούτοις εὐρέθησα εἰς τόν τάφον 2 ἀττικάί ἀνάγλυφοι ὁμοίαι καί ἓνας ἀπό ἄργιλλον κύλιξ μέ ἓνα ὠτίον, χρωματισμένος μαύρος εὐρέθη κειμένη ἐπί τοῦ θώρακος χρυσή ἐπιστήθιος πλάξ ἀπό λευκοσίδηρο. Ὁ τάφος ἀνήκει εἰς τό τέλος τῆς 5. ἐκ. ἡ ἀκαλλιγραφή δεκαετηρίδας τῆς 4. ἐκ. π.Χρ.

Πλησίον τοῦ Bassona-μαρτύριου ἀνεκαλύφθησαν ἀκόμη τρεῖς μικρότεροι τύμβοι, ὁμοίως μέ τοὺς 2.

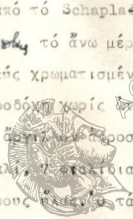
Ἄλλος τύμβος ἀνεσκάφη κατὰ τό 1930, περίπου 1/2 χμ. δυτικῶς τοῦ Bassona-μαρτύριου εἰς τήν περιοχήν "Kusovitzza" εἶχε ὕψ. 4μ. διάμ. 32. Ἄνωθεν εἰς ὀλίγον βάθος καί εἰς τό μέσον τοῦ τύμβου ἀνεκαλύφθη τάφος, τῶν τελευταίων ρωμαϊκῶν χρόνων. Ὁ ἀρχικός τάφος ἔκειτο κάτωθεν τοῦ τύμβου καί εἶχε τό σχῆμα ἑνός μή τελειοποιημένου τετραγώνου βόθρου, μήκους 3,50μ. πλάτους 2μ. βάθους 1,50μ. ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ νεκρός, πιθανόν, ἦτο τοποθετημένος ἐπί ἀκατεργάστου ξύλου Holzarg. Ζηχδόν 20 ἐκμ. ἐπάνω ἀπό τόν τάφον ἐξηκριβώθησαν ὑπολείμματα ἀπό σιδήρου καί ἀνθρακα (ἴσως μεταγενέστεραι θυσίαι νεκρῶν) τά περισσότερα τῶν κτερισμάτων ἔκειντο γύρω ἀπό τήν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ παρά τοῦς πόδας εὐρέθη ὀρειχάλκινον ἀγγεῖον. Συνελέγησαν τά ἀκόλουθα ἀντικείμενα: Ἐπιστήθιος πλάξ ἀπό ἔλασμα χρυσοῦ, τῆς ὁμοίας τό περιθώριον ἦτο κοσμημένον μέ ¹⁶σκαλισμένας καί καλά ἐπεξεργασμένας

εικόνας *πλακίων* 3 χρυσᾶ ὀρειχάλκινα φυλλάδια ἐγχωρίου ἐργασίας, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2 φέρουν χρυσᾶς ἀλυσίδας *προσηρμοσμένας* εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς ἐπιστηθίου πλακός, ἀπό τό ὁποῖον γίνεται φανερόν, ὅτι μέ αὐτά τὰ φυλλάδια προσημοῦζετο ἡ ἐπιστήθιος πλάξ ἐπί τῶν ἐνδυμάτων τοῦ νεκροῦ. 20 χρυσᾶ *κρεμαστάρια* εἰς *σφαιροειδέ* μίαν ἀλυσίδα τοῦ λαιμοῦ (*collier*) 19 χρυσᾶ διαμάντια, 10 χρυσαῖνα σκουλαρίκια στρογγυλά καί 2 ἄλλα σκουλαρίκια, τῶν ὁποίων δέν ἦσαν ἠνωμένα τὰ ἄκρα, ἀργυρά *Amphalochale* ἡ ὁποία κατά τό ἄνοιγμα τοῦ τάφου ἔκειτο ἐπί τοῦ στομίου ὀρειχαλκίνης ὑδρίας (πρβλ. τόν ὀρειχάλκινον δίσκον ἀπό τό Scharlaedere, Kazanow, Arch. Anz. IV 21 316) ὀρειχάλκινον *καθίστη*, τό ἄνω μέρος ἀγκυματίου ἀπό ἄργιλλον, ἀπτικός ἀνάγλυφος ἀμφορεύς χρωματισμένος μαῦρο μέ δύο ὠτία, δίσκος ἀπό ἄργιλλον, μικρά τεφροδόχη χωρίς ἦματα, ἐγχωρίου ἐργασίας, τρία μικρά ἀντικείμενα ἀπό ἄργιλλοῦ προσδιορίστα, τρεῖς μικραί οἰνοχοαί ἀπό χρωματισμένο γυαλί, 7 στατήρια ἀπό ἀλάσαστρον καί μικρότερα κοσμήματα ἀπό διαφόρους *καί* τῶν τάφος χρονολογεῖται τό πολύ-πολύ μέ τίς πρῶτες δεκαετηρίδες τῆς 5. ἐκ. π.Χρ. (Filov u. Welkoy, Arch. Jahrb. XLV 281. Nostowzew, Skythien I 538).

Κατά τήν περαιτέρω *ἐξεργασίαν* τῆς νεκρόπολιος παρά τό Δουβανλί, κατά τό 1931, ἀνεσκάφησαν οἱ ἀκόλουθοι τύμβοι.

α) *Arabadzijskata-Mogila* μ. 30 μ. ὕψ. 2,70μ. Ἡ εἰς τό νοτιοδυτικόν τομή τοῦ τύμβου ἀποκαλυφθεῖσα θέσις τάφου εἶχε τήν μορφήν τετραγώνου βόθρου, μήκους 4,20 πλάτους 3,10μ. βάθους 0,20 ἐκμ., εἰς τό μέσον τοῦ ὁποίου εὐρίσκετο ἕνας δεύτερος βόθρος, μήκους 2μ. πλάτους 1,45μ. βάθους 0,35μ., τό ἐσωτερικόν τοῦ τελευταίου *ἦν* *σφαιροειδές* *κεφάλαιον* μέ *δοχοῦς*, *ἡ* κατεστραμμένη *κεφαλή* συνίστατο παρομοίως ἀπό χονδροῦς δοχοῦς. Ὁ τάφος περιεῖχε σκελετόν γυναικός, ἡ κεφαλή πρός δυσμάς, ἀπό τὰς δύο πλευράς τῆς κεφαλῆς ἔκειντο ἀπό 4 χρυσᾶ σκουλαρίκια, ἀριστερᾶ τῆς κεφαλῆς ὀρειχάλκινον φυλλάδιον, εἰς τόν λαιμόν χρυσῆ ἀλυσίδα, ἀποτελουμένη ἀπό ταινίας καί διαμάντια, ἐπί τοῦ στή-

gerifelte

θους εύρίσκετο χρυσή έπιστήθιος πλάξ μέ χαραγμένα γεωμετρικά κο-
 σμήματα βαρβαρικής έπιθράσεως, παρά τήν άριστεράν χείρα εύρέθη
 χρυσοῦς δακτύλιος μέ έγχαραγμένην εικόνα τοῦ ίπέως καί ήμιεξη-
 λειμμένην έπιγραφήν. Είς τήν νοτιοδυτικήν γωνίαν τοῦ τάφου, έ-
 κειντο τακτοποιημένα εἰς ένα κανονικόν τετράγωνον επάνω από 50
 μικρά αντικείμενα: προϊστορικά πέτρινα όπλα, μία πλάξ από άργιλ-
 λον κοσμημένη μέ 7 σειράς μικρῶν όπῶν, άμφορεύς ὕψους μόνον 0,04μ.
 μικρόν πινάκιον (πιθανόν παιγνίδιον) άδαμαντόπετρες, 2 γυάλινα
 διαμάντια μέ κυανά καί κίτρινα δείγματα, 6 δίσκοι από όστρακα, ό-
 ρειχάλκινο φυλακτό κλπ. Παρά τόν άριστερόν άγκῶνα τοῦ σκελετοῦ
 εύρέθη ή βάση δίσκου χρωματισμένου μαῦρου. Είς τήν βορειανατολι-
 κήν γωνίαν τοῦ τάφου εύρέθησαν συντρίμματα άττικής άναγλύφου ὕ-
 δρίας, εἰς τό στόμιον τῆς όπείας έκειτο μαῦρος δίσκος, παρά τήν
 ὕδριαν έκειντο μικρά άρτερα χρύσεια. Είς τήν στοιβάδα επί τοῦ
 τάφου εύρέθησαν συντρίμματα αἰχμηροῦ άμφορέως από άργιλλον. Ὁ
 τάφος ανήκει εἰς τήν 5. εκ. π.Χρ.

β) Lozarskata Mogila. 8μ. διάμ. τῆς βάσεως 50μ.. Είς βάθος
 3μ. από τήν κορυφήν τοῦ τύμβου καί νοτιανατολικά τοῦ κέντρου
 του εύρέθη σαρκοθάφος από άμμόλιθον 1,80μ. μήκ. 0,77μ. πλάτ. 0,96
 μ. βάθ. περιείχε σποδάς καί μέρος τῆς κλίνης από ξύλο. Είς τά
 κτερίσματα εύρέθησαν άνάγλυφος λήκυθος, σιδηροῦς δακτύλιος καί
 σιδηροῦν αντικείμενον εἶδους σιδηρᾶς καρφίτσας. Ὁ τάφος χρονολο-
 γεῖται ^{από} 2^α τήν 5. εκ. π.Χρ.

γ) Golemata Mogila. 7μ. διαμ. τῆς βάσεως 45μ.. Ὁί τοῖχοι τοῦ
 τετραγώνου νεκρικοῦ θαλάμου, μήκους 2,33μ. πλάτους 1,08μ. βάθους
 1,14μ. ἦσαν κτισμένοι από διπλή σειράν τετραγῶνων λίθων, τό πά-
 τωμα ἦτο στρωμένο μέ τέσσαρες πέτρινες πλάκες, οἷτινες σχημάτιζαν
 εἶδος άετώματος (κορυφῆς). Είς τό μέσον τοῦ δυτικοῦ πηήματος ήμί-
 σεως τοῦ τάφου έκειτο ή σποδός τοῦ νεκροῦ, πρός τούτοις 2 χρυσαί
 έπιστήθια πλάκες, σιολισμένα μέ σκαλισμένα κοσμήματα βαρβαρική

Υπόλοιπα χρωμάτων, εὑρέθησαν τὰ ἀκόλουθα κτερισμάτα: 1 χαλινός ἵππου ἀπὸ ὀρείχαλκον 2 κοντό σπαθί ἀπὸ σίδηρο 3. σιδηραὶ αἰχμαὶ ἀκοντίων 4, δύο σπασμένα ἀγγεῖα ἀπὸ ἄργιλλον 5. διάδημα ἀπὸ ἔλασμα χρυσοῦν μέ γεωμετρικά χαραγμένα στολίσματα, σπασμένον εἰς δύο μέρη, τὸ ἓνα ἤμισυ εὑρίσκετο παρά τὸν ἀριστερὸν πόδα, τὸ ἕτερον ἤμισυ παρά τὴν δεξιάν χεῖρα τοῦ σκελετοῦ 6, ὀρειχάλκινα αἰχμαὶ βελῶν 7. ἓνα ὀρειχάλκινον ἄγγιθρον. Πιθανόν ὅτι αὐτός τάφος νά προέρχεται ἀπὸ προγενεστέρους χρόνους (6-4 ἐκ. π.Χ.). Διὰ τὸν χρόνον τῶν λοιπῶν τάφων οὐδέν ἐξηκριβώθη. Ὑπολείπεται νά προσθέσωμεν ὅτι εἰς τοὺς κεντρικοὺς τάφους, οἱ νεκροὶ ἐθάπτοντο ἐντῷ φυσικῷ ἐδάφει ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ λόφου καὶ μάλιστα εἰς ὀρύγματα τὰ ὅποια ἐκλείοντο ἄνωθεν μέ μιαν ξυλίνην κατασκευήν. Θί παράπλευροι τάφοι εὑρίσκοντο ὅλοι μαζί ἄνωθεν τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν στοιβάδα τοῦ τύμβου καὶ δέν προσφέρουν κανένα ἔχνος ξυλίνης κατασκευῆς. Ἡ σχέση τῶν δύο ὁμάδων δέν μπορεῖ νά καθορισθῇ μετὰ βεβαιότητος, εἶνε δυνατόν, ὅτι οἱ παράπλευροι τάφοι τῶν ἐπὶ τούτων φονευθέντων γυναικῶν καὶ παιδιῶν ν' ἀνήκουν εἰς ἐκεῖνους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ταφῇ εἰς τοὺς κεντρικοὺς τάφους

Χρωματισμένοι ὀκλαδὸν σκελετοὶ ἐμφανίζονται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν Βουλγαρίαν εἰς τάφους παρὰ τὸ ἐκπέζε. Κατ' ἀναλογίαν τῶν νοτιορωσικῶν εὐρημάτων ὀφειλόμεν ν' ἀποδώσωμεν τοὺς ἡμετέρους τάφους εἰς τοὺς σκυθίους παρεισάκτους, οἵτινες εἰς τὴν Δοβρουσάν καὶ ἀκόμη νοτιώτερον εἰσώρησαν (Рогов, BIAB VI 89. Rostowzew, Skythien I 54f).

Εἰς τὸν τύμβον παρὰ τὴν Κωνσταντζαν (Schuchhard u. Traeger, Prähistor. Ztschr. X 152) ἔκειτο ὁ σκελετός ὀκλαδὸν εἰς ὠσειδῆ βόθρον 1,10x0,55 τελειῶς ἀβαθῆ, μόνον 0,20μ. ἐμβυθισμένον εἰς τὸ φυσικόν ἔδαφος, κεκλιμένος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μέ τὰ γόνατα πολὺ ἰσχυρῶς τραβηγμένα. Κάτωθεν τοῦ νεκροῦ καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ ἦτο πασπαλιδμένον κονιορτοποιημένον χρῶμα. Κάτωθεν τοῦ νεκροῦ καὶ ἄνωθεν. Καὶ αὐτός ὁ τάφος εἶνε πιθανόν σκυθικός. Νοτίως τῆς Κωνσταντζας, διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἀνεσκάφησαν ἀρκετοὶ τάφοι, οἵτινες ὅμως δέν ἐξειρευνήθησαν ἐπιστημονικῶς. Εἰς μερικοὺς τάφους εὑρέθησαν δύο πλησίον ἀλλήλων κείμενοι σκελετοὶ, ἀνδρός καὶ γυναικός. Ἀπεκαλύφθησαν ἐπίσης τάφοι μέ ~~ἰστούρας~~ εἰς ἓνα τάφον ἔκειντο ὑπόλοιπα ἐπιχρυσωμένου κέρατος (ποταρίου) (Fr. Scott Dobrudscha-Bole τῆς ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1912 ἀρ. 158f). Ἐν συνεχείᾳ ἐπεθύμουν νά μνημονεύσω ὅτι ἤδη εἰς τὰς νεολιθικὰς ἐγκαταστάσεις συναντῶνται τάφοι ταφῆς ὀκλαδῶν, οὕτω ἀπεκαλύφθησαν εἰς τύμ-

νον παρά τό Bal-bunar (Ρουστούκιον) 25 ὄκλαδόν·οί νεκροί εἶνε τοποθετημένοι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν γῆν, μέ ὀλίγας ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὡς κτερίσματα εὐρέθησαν μόνον ἀγγεῖτα ἀπὸ ἄργιλλον καὶ πέτρινοι πελέκει (Mikow BIAB IV 277). Ὀκλαδὸν ταφαὶ ἐξηκριβώθησαν καὶ εἰς τύμβους παρά τό Ρουστούκιον, GMS 1922-25, 69 πρβλ ἀκόμη Kazanow, Beitr. 86. Οἱ τάφοι αὐτοὶ ὅμως δέν παρουσιάζουν οὐδέν ἴχνος βαμμένων νεκρῶν. Πλησίον τοῦ χωρίου Muražilar (περ. Razgradεῖς τὴν Β. Βουλγαρίαν) βρίσκεται τύμβος ὕψους 20 μ. ὕστις περιτριγυρίζεται ἀπὸ 10 μικροτέρους τύμβους, δύο ἐκ τῶν τελευταίων ἀνεσκάφησαν τελευταίως ἀπὸ τόν G. Fehér (Archéol. Hungaria VII 81). Εἰς τὴν ἀσκαφὴν εὐρέθησαν καὶ ἕνας σκελετός σκύλου καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν κεκαμμένων ὀστέων τοῦ νεκροῦ. Οἱ τοῖχοι ἑνὸς νεκρικοῦ θαλάμου (4x5) ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο 1,60 μ. κάτωθεν τοῦ ἐδάφους ἦσαν στρωμένοι μέ ξυλίνους δοκοὺς, ὀριζοντίως τοποθετημένους, ἀπὸ ἐπάνω ἦτο στοιβαγμένον πλῆθος ἀπὸ ἀκατέργαστες πέτρες. Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀπὸ ἄργιλλον κεκαλυμμένου ἐδάφους ἔκειτο τετράγωνον πλάξ ἀπὸ ἄργιλλον χαραγμένη μέ γραμμᾶς. Εἰς τὰ προσαρτήματα εὐρέθησαν μερικὰ ἀγγεῖτα ἀπὸ ἄργιλλον, 6 χρυσᾶ κομβία, ὀρειχάλκινα φυλλάδια, ἀργυρᾶ κεφαλὴ Διονύσου κλπ. Ὁ τάφος προέρχεται πιθανόν ἀπὸ τὴν 4. ἐκ, π.Χ.

Εἰς τύμβον ἀνωτῆς συνοικίας Sestrowe εἰς Βάρναν (Ὁδησσός) ἀνεκαλύφθη νεκρικός θάλαμος ἐκτισμένος μέ τετραγωνικούς λίθους (πλάτος καὶ μῆκος 0,85 μ. βάθος 0,91 μ.) τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι ἦσαν ἐπιστρωμένοι ἀπὸ ἀσβεστοπύργου καὶ χρωματισμένοι κόκκινοι. Εἰς τόν τάφον εὐρέθησαν : ὀρειχάλκινος ὕδρια, ἀρύβαλλος μέ ἐγχρώμους ἀναγλύφους παραστάσεις, σπασμένον τεμάχιον ἐγχρώμου ἀγγείου ἀπὸ ἄργιλλον, δύο ἀγγεῖτα ἀπὸ ἀλάβαστρον, μολύβδινοι προσωπίς, strigillis Εἰς τὴν στοιβάδα τοῦ τύμβου εὐρέθησαν ὑπόλοιπα ταφῆς τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, BIABVI 68 πρβλ. ἀκόμη τό εὐρημα τοῦ τύμβου παρά τὴν Βάρναν Oesterr. Jahresh. III παράρτ. 67. Διὰ τούς θολωτούς τάφους εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Καλλατῶν καὶ Τόμων βλ. Tafrafi, Arta xi Archeologia I 1 (1927) I 7, I 2 (1928) 23. Rev. Arch. 1925 I 742, Rostowszew, Skythien I 494.

Νεκρικός θάλαμος εἰς τύμβον πλησίον τοῦ χωρίου Orăleşnetz (περ. Cîrpan εἰς τὴν Ν. Βουλγαρίαν) ἐκτισμένος ἀπὸ ἀκατέργαστες πέτρες ἠνοίχθη ὑπὸ χωρικῶν καὶ κατεστράφη. Εἰς αὐτόν εὐρέθησαν, χρυσῆ ἐπιστή

θιος πλάξ ἐγχωρίου κατεργασίας μέ χαραγμένα κοσμήματα (11 διπλοὶ ὀ-
μόκεντροι κύκλοι, 4 παραστάσεις ἐνδεδυμένων γυναικῶν) ὀρειχάλκινος
κανάτα, ὀρειχάλκινος καθρέπτης, σπασμένα κομμάτια ἀναγλύφων βάζων καί
ἄλλων ἀγγείων ἀπὸ ἄργιλλον (Ἀρύβαλλος, λήκυθος) 2 λαβαὶ ἀγγείων ἀπὸ
ὄρε ἰχθαλκον, Diakonitsch **CBPI 1930, 187.**

Τὸ 1929 ἀνεσκάφησαν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ χωρίου Ἀλεξάνδροβο περ.
Σόντζα εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν, 4 μικρότεροι τύμβοι προερχόμενοι ἀπὸ
τὴν 5-4 ἐκ. π.Χ., οἵτινες ἐλάχιστα κτερίσματα περιεῖχον (συντρίμματα
ἀγγείων) καί ἐξηκριβώθησαν δύο τάφοι, ὅπου τὰ κεκαμενα ὁστά ὁμοῦ μέ
ἄνθρακας ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς ἀγγείου ἢ ἴσως ἀπὸ εὐθείας εἰς τὸ ἔδα-
φος. Εἰς τρίτον τύμβον, ὁ νεκρὸς ἦτο τοποθετημένος ἐπὶ τοῦ χώματος καί
μάλιστα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ὀκλαδῶν, κεφαλὴ βορειοδυτικῶς, ἀνα-
τολικῶς τοῦ σκελετοῦ εὐρέθησαν συντρίμματα μόνον ἀγγείου ἀπὸ ἄργιλλον.

Παρά τὸ χωρίον Nadežda (περὶ τοῦ) ἀνεσκάφη τύμβος τῶν αὐτῶν
χρόνων: τὰ ὄχι τελειῶς καμμένα ὁστά καί τὰ κτερίσματα, ἦτοι φυλλάδιον
ὀρειχάλκου θρακικοῦ τύπου, σπασμένα κομμάτια σιδηρᾶς μαχαίρας, λαθὴ
ἀγγείου ἀπὸ ἄργιλλον, ἔκριντο εἰς μικρὸν ἀνοικτὸν θωμάτιον (ὕψος
0,25 φάρδος 0,15 μήκος 0,20 μ.). Εἰς ἕτερον τύμβον τῆς αὐτῆς περιφε-
ρείας ἀνεκαλύθη ὀπίθιον πέτρινον ριβῶτιον (0,27x0,32) μέ τὰ ἀκόλου-
θα κτερίσματα: σιδηρὰ αἰχμὴ ἀκοντίου, σιδηρὰ κεκαμμένη μάχαιρα
καί δύο σπασμένα ἀγγεῖα ἀπὸ ἄργιλλον. Τὸ γεγονός ὅτι δέν εὐρέθησαν ἴ-
χνη ταῆς οὔτε εἰς τάφον οὔτε εἰς τύμβον, γεννᾷ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι εἰς
τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὑπάρχει κενοτάφιον.

Πλησίον τοῦ χωρίου Malka-Brestitza περ. Teteven εἰς τὴν Β. Βουλ-
γαρίαν ἐξερευνηθήσαν 10 μικρότεροι τύμβοι, ἐκ τῶν ὁποίων 6 τάφοι
σποδῶν καί 4 σκελετῶν. Εἰς τὰ κτερίσματα εὐρέθησαν: ἄκρὸς βραχιόλι ἀ-
πὸ ὀρειχάλκου καί σπασμένα κομμάτια ἀπὸ ἄργιλλον, σιδηραὶ αἰχμαὶ ἀκον-
τίων καί δύο φυλλάδια ὀρειχάλκου. Οἱ τάφοι αὐτοὶ προέρχονται ἀπὸ προ-
γενεστέρας χρόνου τῆς μεταλλικῆς περιόδου (Mikon -BIAB 153;

Εἰς τάφους σκελετῶν παρὰ τὸ Alexandrovo, Nadeždo, Malka-Besni-

tza, Ballovo, Vlasko-selo, Bedjakovo, Zazeva Sivada, Kukova-Mogila Musovitza και Arabadzijka-Mogila παρά τὸ Δουβανλί εὐρέθησαν, με ἐλαχίστας ἐξαιρέσεις, μόνον γυναικεῖα κοσμήματα, ἀγγεῖα ἀπὸ ἄργιλλον καὶ ὀρείχαλκον. Ὁπλαλείπουν. Ἀντιθέτως εἰς τοὺς τάφους σκοδῶν συναντῶμεν ὄπλα. Ἐξ αὐτῶν ὀφείλομεν νά συμπεράνωμεν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ἄνδρας νεκροὺς ἐσυνθηθίζετο ἡ καῦσις, διὰ δὲ τὰς γυναῖκας ἡ ταφή (Μικον αὐτ. VI 170). Ἐάν ὅμως ἡ πρᾶξις αὕτη κανονικῶς ἐκικρατοῦσε εἰς ὅλας τὰς θρακικὰς φυλάς, δέν δυνάμεθα ἀκόμη μετ' ἀσφαλείας νά ἰσχυρισθῶμεν, **δέξτε** εἰς τὸν βοιωτὸν τάφον παρά τὸ Μεζεκ ἐξηκριβώθησαν δύο τάφοι καμένων γυναικῶν (ἀσημοσίετοι εἰσέτι). Μόνον αἱ περαιτέρω ἔρευναι τῶν τούμουλων καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς Βουλγαρίας, θά λύσουν τὸ πρόβλημα αὐτό (Σκίον ΒΙΑΒ VII 275).

Γ^ο Le-Tène

Τάφος με τεφοδόχη ἀπὸ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς Γ^ο ἀπεκαλύφθη εἰς τὸν βουνὸν πλησίον τῆς Ζεστικῆς ἐκκλησίαν ὕψους 32 ἔκμ. ἤτις ἦτο σκεπασμένη με πέτρινη πλάκα, εὐρέθησαν ἕνα σπασμένο σιδηροῦν ξίφος καὶ λόγχη, ἕνα μικρὸν ἀγγεῖον ἀπὸ ἄργιλλον καὶ ὑπόλοιπα κεκαμένων ὀστέων (Porow, Mater. zur Gesch. von Sofia V 31). Ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους προέρχεται ἕνα κῆφος παρά τὴν Bela-Slatina (περ. Vratza) εἰς τὴν θέσιν τῆς καύσεως εὐρέθησαν τὰσκόλουθα πλὴν τῶν ὀστέων : δύο χαλινοὶ ἑκτῶν κελτικοῦ τύπου, μερικὰ σπασμένα ἀντικείμενα ἀπὸ ἄργιλλον, πιθανῶν ἀπὸ ἵπποσκευῆν (GMS 1921:178) %

Εἰς τὴν Δακίαν ἐπεκράτει ἡ συνήθεια, ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς μεταλλικῆς περιόδου, τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, ἡ ὁποία διετερήθη καὶ εἰς μεταγενεστέρους χρόνους, Farvan, Gefica 773.776.800. Compt. Rend 1926.95. Vulpe, Dacia I 188.

Εἰς τοὺς θρακικοὺς τούμους εὐρέθησαν πολλὰ ἄμαζαι με πλουσίαν διακόσμησιν, ἀλλὰ ἕως τώρα, ὡς φαίνεται, μόνον ἕνα τάφος ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ὅπου π.χ. εἰς τὴν „Duchona Mogila Γ^ο Iambol (Seure, Bull. hell. XLIX 364. Rostowzew, Ant. Decorat. Maler. Südrusslands 52. Lehner

Γ^ο ὅτε ἀρ-
κινεῖα τι-
γοι ρι-ἀρί-
sas ἕξαστη
ἐπὶ τὴν οὐραν-
τὰρ εἰν

Bonn. Jahrb. 128, 55) παρά τό Issitlii (Arch. Anz. 1910, 401), παρά τό Raazgrad (Arch. Anz. 1922, 202). ~~Προβλ.~~ Kazarow ΕΟΣ ~~XXIII~~ 297, Rostowzew, Gesell. z. Wirtsch. im Röm. Kaiserr. I 375. v. Merklin, Arch. Jahrb. 48, 84. Τα μάρμαρα κοσμημάτων τετρατρόχου ἀμάξης εὐρέθησαν ὁμοῦ μέ τά ὅσα ^{ἴσο} (ἴσων) παρά τό Μογκίλοβο περ. ὕψους, ἡ δημοσίευσεν ὁ Diakonitsch εἰς GBPI 1923, 163 πρβλ. ΒΙΑΒ II 214. Εἶνε αξιοπαρατήρητον ὅτι αἱ χρησιμοκοιούμεναι μορφαί διά τήν διακόσμησιν τῆς ἀμάξης πολλαπλῶς εἶνε παρμέναι ἀπό τόν κύκλον τοῦ Διονύσου; Διά τās ἀμάξας ἀπό ἄργιλλον τῶν τάφων τῆς 2-4 ἐκ. μ.Χ. πρβλ. Seure, Rev. Arch. 1925 II 3.

Ἡ ταφή τῶν νεκρῶν κατά τούς ρωμαϊκοὺς χρόνους δεικνύει ἐν γένει πολλάς ποικιλίας, ἐδῶ δίδω μερικά παραδείγματα.

Τύμβος ἀνατολικῶς τοῦ Dzambastere παρά τήν Φ/πολιν, τῆς I ἐκ. μ.Χ. Ὁ νεκρικός θάλαμος ~~κατασκευασμένος~~ ἀπό ὀγκολίθους καί ἀπό ἐπάνω μέ μίαν σειράν ἀπό πλίνθους, οὐκ κατασκευασμένος ὁμοίως μέ ὀγκολίθους. Οἱ ἐσωτερικοί τοῖχοι σφραγισμένοι. Ἡ σκεπή τῆς καύσεως ἔκειτο ἔξω τοῦ τάφου: κλησίον τῆς βορείου πλευράς του: αὐτόντι εὐρέθησαν ὑπολείμματα καμένου νεκροῦ σώματος ἀπό ξύλο, σιδερένια καρφιά καί στασμένα ^{δραχμάκια} ἀγγείων ἀπό ἄργιλλον. εἰς τόν νεκρικόν θάλαμον μάλιστα εὐρέθησαν 4 σιδηραὶ αἰχμαὶ ἁκοντίων, 2 κέντρα ἀσπίδος, 2 σιδηραὶ κοῦραι, κοσμημένοι μέ ἀνάγλυφα, σιδηροῦν κράνος, ἐλάσματα χρυσοῦ ἀπό στέφανον, χρυσοῦν δακτυλίδιον, ἀγγεῖα ἀπό ἄργιλλον, γυαλιά κλπ. Ἀξία ἰδιαίτερας προσοχῆς εἶνε μία προσωπίς ἀπό ἔλασμα ἀργύρου (Diakonitsch, Sbornik XXII-XXIII f, Filov, GBPI 1923, 139. Tackenberg, ΒΙΑΒ V 270).

εἰς τήν Φ/πολιν εἰς τήν δυτικὴν καιωφείριαν τοῦ τύμβου Bunatdzik ἀνεκαλύθη πτωχικὴ νεκρόπολις τῆς 2-4 ἐκ. μ.Χ.

μίαν κατηγορίαν σκεπασμένων οἱ τάφοι, οἱ κτισμένοι ἀπό πλίνθους καί μέ τοιοῦτους σφραγισμένοι καί σκεπασμένοι μέ πέτρινες πλακάς. Ἄλλοι τάφοι κτισμένοι μέ μεγάλους καμπυλωτοὺς πλίνθους, κείν-

ται ἀπ' εὐθείας ἐπὶ λειψάνῳ ἐπιγνηνίῳ τοῦ βρόχου. Ἕτεροι τάφοι ἐμφανίζουσι ἐντός τοῦ ἐδάφους σκαμμένα ἀκανόνιστα ὀρύγματα, κεκαλυμμένα μὲ πέτρινες πλάκες. Ξεχωριστῆς μορφῆς ἦτο ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀκολούθου τάφου. Ἐπὶ τῆς βάσεως, μήκ. 2μ. πλάτ. 1,20 μ. ἐκτισμένης ἀπὸ πλίνθους καὶ ἀμμοκονίαν ἦσαν τοποθετημένοι δύο νεκροί, ὁ ἓνας πλησίον τοῦ ἄλλου, σκεπασμένοι μὲ χῶμα καὶ ἀπὸ ἐπάνω καλυμμένοι ἀπὸ καμπυλωτὰ κεραμίδια (Diakonitsch BIAB I 45). Πτωχικός τύμβος τῆς 2-4 ἐκ. μ.Χ. εὐρέθη εἰς τὰ ἀμέσως πέρα τῆς Φ/πόλεως, τὸν περιγράφει ὁ Diakonitsch, GBPI 1930, 195.

Ὁ τούμουλος "Gorna-Mogila" παρὰ τὸ Belozeh (περ. Φ/πόλεως) τῆς 1 ἐκ. μ.Χ. περιέχει ὡσαύτως τάφον σοδῶν μὲ ἀγγεῖα ἀπὸ ἄργιλλον, μία λυχνίαν ἀπὸ ὀρείχαλκον, σπασμένα κομμάτια ἀπὸ σιδηρᾶς αἰχμᾶς ἀκοντίων καὶ ἀγγεῖα ἀπὸ ὀρείχαλκον, ραβδωτὴν λαβὴν ἀπὸ ὀρείχαλκον μὲ κεφαλὴν κριοῦ ἴσως ἀπὸ Ρακεκί (κεραμιδιάτιον τοῦ Πριάπου (πιθανῶς ἀπὸ κόσμημα ἀμάξης). Βίφος μὲ σιδηρᾶν θήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐμπροσθίας πλευρᾶς εἶνε στρωμένον μὲ ἔλμα ἀργύρου τρυπητοῦ *Balsk-marič kōn' rēš'*, φυλλάδια χρυσοῦ ἀπὸ στέφανον κλπ. GBPI 1926, 65. Tackenberg, BIAB V 270).

Τὰ κτερίσματα τρικῶν ὄχι τεχνικῶς ἐξερευνηθέντων τύμβων τῆς 2-3 ἐκ.μ.Χ. περιγράφει ὁ Welkow BIAB V 15. Τύμβος τῆς 2-3 ἐκ.μ.Χ. ἀποκλειστικῶς μὲ ἀποτέφρωσιν περιέχει ἡ νεκρόπολις παρὰ τὸ Ugarštin (περ. Loveč εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν). Welkow Ἀποικισμοὶ εἰς τὴν περιόχην τοῦ ποταμοῦ Vit 28 (βουλγ.) Τύμβος μὲ ταφὴν σοδῶν παρὰ τὴν Μουσαθένην (περ. Kundil) περιγράφει ὁ Ivanov BIAB 1 166. Kazanov, Beitr. 88. Γύρω ἐνός ἄλλου τύμβου, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀνεκαλύθη τὸ δάπεδον ἐνός οἰκοδομικοῦ ἔργου (πιθανόν ναοῦ) 12x9 μ. κτισμένον μὲ κοφτεὲς κέτρες καὶ στρωμένον μὲ πλίνθους, εἰς τὸ μέσον τῆς βορείου πλευρᾶς του ἔκειντο μερικοὶ κυβολίθοι ἀπὸ γρανίτην σχηματίζοντες τετράγωνον 4x2 μ. Κάτωθεν τοῦ δαπέδου αὐτοῦ εὐρίσκετο ὀρθογωνικὸν οἰκοδόμημα μὲ τρία ἀ τμήματα, εἰς τὸ πρῶτον τμήμα εὐρέθη ὀρθογώνιος νεκρικός θάλαμος

Chron. d'Orient 258- Νεκρικός θάλαμος μήκους 2,60 μ. πλάτους 1,30 μ. και ύψους 1,30 μ. κτισμένος από πέτρες, με θόλον από πλίνθους, το δάπεδον ἐστραμμένον με κεραμίδια, ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν βορειανατολικὴν κατωφείαν μεγάλου τύμβου, κειμένου ἀνατολικῶς τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως. Καθὼς φαίνεται, ὁ τάφος ἠνοίχθη καὶ ἀνεσκάφη ἤδη ἐνωρίτερον. Εἰς τὴν ἀνωἐπιφάνειαν τοῦ αὐτοῦ τύμβου, εἰς βάθος δύο μέτρων, κατὰ τὸ 1915, ἀνεσύρθησαν κατὰ τὰς ἐργασίας ὀχυρωματικῶν τῶν τάφων, τρεῖς τάφοι στρωμένοι με πέτρινες πλάκες, προσανατολισμένοι ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς. Κεφαλὴ εἰς τὴν δύσιν. Ὁ πρῶτος τάφος περιεῖχει σκελετὸν ἀνδρός, παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποῖου εὐρέθησαν ἀγγεῖον ἀπὸ ἄργιλλον, δύο λυχνίαι ἀπὸ ἄργιλλον καὶ ἡ βάση ἐνός ἀποφρέως ἀπὸ ἄργιλλον, 2 λυχνίας ἀπὸ ἄργιλλον καὶ 2 ὄρειχάλκινα βραχιόλια καὶ εἰς τὸν τρίτον, τάφον παιδίου, εὐρέθησαν κτερίσματα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακριβωθῇ BAB VI 167).

Τὸ παρὰ τὴν Lăzene Μουσολεῖον τῆς 2 ἐκ.μ.Χ. (περ. Lovet εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν) ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνὸς ἀεικδοῦντος σχήματος ναοῦ καὶ ἑνὸς ὑπόγειου θάλαμου, Filow, Arch. Anst. 1913, 350. Ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους προέρχεται τὸ ἐνδιαφέρον Μουσολεῖον με πλούσια κτερίσματα παρὰ τὸ Balčik (Διονωσιούπολις) Skupil, Oesterr. Jahresh. XV παράρτ. 101, BIAV VI 58, Tafel 1, La cită Dionysioroli 31. Ὑπόγειος τάφος μετὰ ταφῆς, παρὰ τοὺς ἀλλάτας τῆς 2. ἐκ. μ.Χ. Severeanu, Bull. soc. numism. roumaine XXIII, 3.

Ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου Străza περ. Iambol εὐρέθησαν δύο μεγάλοι τύμβοι, ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ ἑνας ἀπεκόπη κατὰ τὰς χωματουργικὰ ἔργα: ἡ τοχάτως ἀνακαλυφθεῖσα κρύπτη, ἐκτισμένη ἀπὸ πλίνθους καὶ ἀπὸ ἑνὸς στρώμα ἀπὸ λεγῖς λίθους, κατεστράφη κατὰ τὰς ἐργασίας. Ἀπογραφὴ: ὀρειχαλκινὴ κανάτα, ὀρειχάλκινη λυχνία, ὀρειχάλκινον ἀγγεῖον ἀπὸ ὀρειχαλκον, ὀρειχαλκινὴ λυχνία, ὀρειχάλκινον ἀγγεῖον εἰς πορφῆν προτομῆς, χαλκινὴ οἰνοχόη 2 stizile, χάλκινον χειμῶν, σιδηροῦν κλειόμενον κάθισμα, μικροὶ μαριάρνοι κόπανοι. Ὁ τάφος εἶνε πιθανόν τῆς 2 ἐκ.μ. X. Dimitrov BIAV VII 386. Πρβλ. τὰ εὐρήματα ἀπὸ τὸν τάφον παρὰ τὸ Uzun

καί οὐχί ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβρένας. Πρῶτον ἀπασφαλίσασθαι κατὰ
τά τελευταῖα χρόνια ἐγένετο μεθοδική ἀνατκαρή τῶν τούουλους, τό μέχρη
σήμερον ὄμως παρουσιασθέν καί ἐξακριβρθέν ὕλικόν δέν εἶναι ἐπαρκές,
διά νά γνωρίσωμεν τήν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς κατασκευῆς τῶν τάφων
καί τῶν συνηθειῶν τῆς ταφῆς. Πρέπει νά ἀρκεσθῶ εἰς τό νά δώτῃ αὐτάται
κατάλογον τῶν πρῶταίωτων εὐρημάτων (πρβλ. *Vulpe, L'âge de fer dans
les regions thaces 24*).

Ἐπί πλέον ἐνδιαφέρον τόπος "Κικονα *logila* " παρά τό *Duranlis*
περ. Φιλιππουπόλεως, δυστυχῶς κατεστράφη ὁλοτελῶς ἀπό τοῦ σεισμοῦ τῶν
τάφων (θησαυρολόγους), διά τό περιεχόμενον βλ. *Revue archéologique* BTAB
III 111 Filon αὐτ. *IV 27. Roussier, Recueil Kondakov 247, Sky
thien u. der Bosphorus 156 Doelze 1894 IV Taf. 105 106.*
Κατά τήν ἀνατκαρήν τοῦ τύμβου ἀνεκαλύθη μεγάλος ἀριθμός κρηονικῶν
βόθρων διαφόρου μεγέθους, μέ τήν κορυφήν διευθυνομένην πρὸς τά ἄνω
(διάμετρος καί ὕψος 0,50-2,20 μ.) εἰς ἕνα ἐκ αὐτῶν τῶν βόθρων, κτι-
σθένον ἀπό ἄμμου κλίθους εὐρέθησαν ὀστᾶ χρίου.

Κατά τό 1929 ἀνετκαρή πλησίον τοῦ *Κικονα logila* ὁ ἐπο-
νομαζόμενος *Βιανῶ - logila*, ὁ ὁποῖος εἶχε διάμετρον 35 μ. καί ὕ-
ψος 6 μ. εἰς τό μέσον τοῦ τύμβου 2 μ. κάτωθεν τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἀν-
εκαλύθη θυσιαστήριον, ὁμοίον τῶν βόθρων τοῦ *Κικονα - logila*
αὐτό περιεῖχε μαλακό χῆμα καί συντριμματα ἀχρηματίστην ἀγγείων ἀπό
ἀργιλλοῦ ἐγχερίου ἐργασίας. Κάτω τοῦ βόθρου ἀνεκαλύθησαν

καί ἕνα ἀχρηματίστην μέ διπλῆν λαθῆν ἀγγείων ἀπό ἀργιλλοῦ
ἐγχερίου ἐργασίας. Ὁ τάφος ἔκειτο περίπου 2 μ. κάτω τοῦ δαπέδου τοῦ
τύμβου· κατὰ πρῶτον διεέκρινε τρεῖς ὀρθογώνιον βόθρον 3x2 μ. ἰσόμενον
μόνον εἰς τόν θάλαμον τοῦ τάφου (1,80 1,10 μ.) κατασκευασθένον ἀπό
τετραγώνους λίθους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν λειοί μόνον ἀπό τήν μέσα μεριά, κα
μέ ξυλίνους δοκοὺς σκεπασμένους. εἰς τό δυτικόν ἥμισυ τοῦ τάφου ἔκει-
το ἕνας ὀρειχάλκινος θῆρας, δύο σιδηραὶ αἰχμαὶ ἀκοντίων,
τό ἄνω μέρος, 40 ὀρειχάλκιναι αἰχμαὶ βελῶν τριπλε

Pelike

Durchschneide

ρου μορφής, όρειχαλκίνη ύδρία, όρειχαλκινόν δοχετον με μεγάλο στόμιον
έντός του όποιου εύρίσκετο όρειχαλκίνη κούπα με λαβήν όρειχαλκινος
κάδος με δύο λαβάς, όρειχαλκίνη λεκάνη έντός της όποιας έκείντο 4 άρ-
γυρά δοχετα, ήτοι κούπα με μίαν λαβήν, ένα έν μερεί επίχυτον φυτόν
άποπερατούμενον κάτω με τό εμπρόσθιον μέρος άλόγου· κύλιξ με δύο λαβάς
του όποιου τό έσωτερικόν είνε κοπημένον με χαραγμένην και επίχυτον
εικόνα γυναικείας μορφής Ιππευούσης επί άκτής (Ελληνη)· τέλος

bronchialschale
Bismuth

έν τῷ όποιῳ έκείντο καμμένα όπτα· ή περιφέρεια του όστρά-
κου άπεικονίζει παράστασιν εἰς τήν όποιάν συμματέ-
χουν τέσσαρα τέθριππα. Όλα τά άργυρά άγγετα φέρουν/έγχαραγμένον θρα-
κικόν όνομα ΔΑΔΑΛΕΜΕ, πιθανόν τό όνομα του κατόχου. Προς τούτοις εύ-
ρέθησαν εἰς τό τάφος, 2 άττικαί ανάγλυφοι ύδριαί και κύλιξ από άργιλ-
λον με μίαν λαβήν, στιλβωμένος με μαύρον· χρυσή πλάξ στήθους από λευ-
κτόν λευκοσίδηρον με ανάγλυφον λέοντος βαρβαρικῆς επιδράσεως εύρέθη
επί θώρακος κείμενον. Ό τάφος άνήκει εἰς τό τέλος της 5. εκ. ή εἰς
τάς πρώτας δεκαετηρίδας της 4. εκ. π.Χ.

Πλησίον του βασίλειου άπεκαλύφθησαν 3 μικρότεροι τάφοι
όμοίως με τάφους κατένευ.

Έτερος τύμβος άνεσκάφη τό έτος 1930 εἰς τήν περιοχήν "Μουσίου"
κείμενος, περίπου 1/2 χιλ. δυτικῆς του βασίλειου. εἶχε ύψος 4 μ.
διάμετρον 4 μ. Άνω εἰς χαμηλόν βάθος εἰς τό μέσον του τύμβου άνεκ-
λύθη σκελετόν τῶν μεταρρμαικῶν χρόνων. Ό άρχικός τάφος έκείτο κάτω
του τύμβου και εἶχε τήν μορφήν ούχί συμπληρωμένου τετραγώνου τάφου.
Μήκος 3,40 μ. πλάτος 2 μ. βάθος 1,5 μ., εἰς τόν όποιον ό νεκρός, πι-
θανόν, ήτο τοποθετημένος έντός ξυλίνου . Περίπου 20 μ. ά-
νωθεν του τάφου εξηκριβώθησαν ύπόλοιπα από πτάχτες και άνθρακας (πι-
θανόν μεταγενέστεραι θυσιαί). Ό μεγαλειότερος αριθμός τῶν παραπληρω-
μάτων εύρίσκετο περί τήν κεφαλήν του νεκρού, άγγετον από άργιλλον
εύρέθη παρά τούς πόδας. Συνελέγησαν τά ακόλουθα αντικείμενα. Θώρακος
από έλασμα χρυσοῦ, τῶν όποιων τά περιθήρια εἶνε κοπημένα
με 16 εἰκόνας πτηνῶν πολύ καλλιτεχνικῶς - τρία

Holzberg

χρυσά φυλλάδια ορειχάλκου, έγχρωμου έργασίας, έκ τών οποίων δυ-
έφερον άργυράς άλυτίδας και εύρίσκοντο εις τά δύο άκρα του θάρ-
κος, εκ του όποιου φανερόν γίνεται, ότι με τά φυλλάδια προτάπτετο
ό θάραξ επί τών ένδυμάτων του νεκρού. 20 χρυσά σπαιροειδή κρημα-
στάρια άλυτίδας λαιμοσ, 19 μεγάλα μαργαριτάρια, 10 χρυσά κυκλοει-
δη σκουλαρίκια και 2 άλλα σκουλαρίκια με γυριτμένες τάς άκρας,
άργυρά ^{1ο} εύρίσκετο κατά τό άνοιγμα του τά-

φρου εις τό χρύλλο ορειχαλκίνης ύδριας (τριβλ. τό ορειχάλκινον πι-
νάκιον από τό *Scharfs-dere, Keszten, ant. Mus. 1821, 246*) εις τό ^{πλευρόν} ~~πλευρόν~~
άνω μέρος άγαλματίου, άττικός ανάγλυφος άμφορεύς· γυαλισμένον ^{πινάκιον}
κινον με δύο λαβάς, μικρά, χαρίς λαβήν, από άργιλλον, ύδρια (τετρο-
δόχη) έγχυρίου έργασίας· τρία μικρά άντικείμενα από άργιλλον άσα-
φους προορισμού· τρεις μικραί οίνοχοάι από χρωματισμένον γυαλί· έ-
πτά φιαλίδια από άλάβαστρον και μικρά κοσμήματα από διαφόρους ύλας.
'Ο τάφος χρονολογητέος τό πολύ εις τάς πρώτας δεκαετηρίδας της 5.
εκ. πρ.Χρ. (*Filow u. Welkoff, Arch. Jahrb. XLV 281. Roslawzen,*
Skythien I 538).

Κατά τήν έν συνεχεία έξερεύνησιν της Νεκροπόλεως παρά τό *Dun-*
nhli άνεσκάφησαν τό έτος 1931 και οι άκόλουθοι τύμβοι

α) *Αλαβκαζις κατά Mogila*. " Διάμετρος 30 μ. ύψος 2,70 μ.

'Η εις τό νοτιοδυτικόν μέρος του τύμβου άποκαλυφθείσα θέσις του τά-
φου είχε τό σχήμα τετραγώνου λάκκου, μήκουσ 4,20 μ. πλάτος 3,10 μ.
βάθος 0,20 μ. εις τό μέσον του οποίου έκείτο δεύτερος τάφος μήκουσ
2,50 μ. πλ. 1,45 μ. βάθουσ 0,35 μ. Τό έσωτερικόν του τελευταίου πε-
ριεβάλλετο από ξυλίνοσ δοκούσ· ή πεσμένη στέγη θά συνίστατο παρο-
μοίως από χονδρούσ δοκούσ. 'Ο τάφος περιείχε τόν σκελετόν γυναικόσ,
κεφαλή εις τήν δύσιν· εις έκάστην πλευράν της κεφαλής εύρίσκοντο
ανά τέσσερα χρυσά σκουλαρίκια, εις τόν λαιμόν άλυτίδα, συνισταμένη
από ταινίας και μαργαρίτας· επί του στήθουσ εύρίσκετο χρυσοσ θάραξ με
μέγεθμετρικά κοσμήματα βαρβαρικής επιδράσεως· εις τήν άριστεράν
χειρα εύρέθη χρυσούν δακτυλίδιον με ~~ε~~ χαραγμένην εικόνα ιππέωσ
και σβυσμένην επιγραφήν. Εις τήν νοτιοδυτικήν γωνίαν του τάφου εύ-

θη ἀλάβαστρον καὶ ἓνα ἀργυροῦν δοχεῖον ἄνευ λαβῶν. Εἰς τὴν βορειοδυ-
τικὴν γωνίαν ἔκειντο περισσότερα τῶν 50 μικρῶν ἀντικειμένων, ἐντός κα-
νονικοῦ τετραγώνου διακοσμημένου: προϊστορικά πέτρινα ἀντικείμενα, μι-
κρά πλάξ ἀπὸ ἄργιλλον, κοσμημένη ἀπὸ 7 σειρές ἀπὸ τρύπες, ἀφορεῦς
μόνον 0,04 μ. ὕψους, μικρὸν πινάκιον (πιθαρὸν παιγνίδιον) Bernstein =
resin) 2 γυάλινα μαργαριτάρια μὲ κυανὰ καὶ κίτρι-
να σχέδια, πινάκια ἀπὸ θαλασσινὰ ὄστρακα, ^{σκελετὰ μὲ μυστὰ} ~~Bronze~~ ~~Amulet~~ κλπ.
Παρά τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα τοῦ σκελετοῦ, εὐρέθη ὁ πάτος ἑνὸς πινακίου
βερνικωμένου μὲ μαῦρον. Εἰς τὴν βορειοἀνατολικὴν γωνίαν τοῦ τάφου εὐ-
ρέθησαν συντρίμματα μιᾶς ἀττικῆς ἀναγλύφου ὕδριας, εἰς τὸ στόμιον
τῆς ὁποίας ἔκειτο πινάκιον μαῦρον βερνικωμένον· παρὰ τὴν ὕδριαν εὐρί-
σκετο μικρὰ ἀργυρὰ κτένα. Εἰς τὴν σταίβαδα πάνθ ἀπὸ τὸν τάφον εὐρέ-
θησαν συντρίμματα ἀφορεῦς ἀπὸ ἄργιλλον. Ὁ τάφος ἀνήκει εἰς τὴν 5
ἐκ. πρ.Χρ.

β) "Syzakata Mezila" ὕψος 8 μ., διάμετρος τῆς βάσεως 50 μ.
Εἰς βάθος 3 μέτρων κάτωθεν τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου καὶ 4 μ. νοτιοδυ-
τικῶς τοῦ κέντρου τοῦ εὐρέθη σαρκοφάγος ἀπὸ ἀμμίτην, εἰς τὸ ἐσωτερι-
κὸν μῆκος 1,80 μ. πλάτους 0,77 μ. καὶ βάθους 0,98 μ. ὁ ὁποῖος περι-
εῖχε τὰ κεκαμμένα ὄστᾶ καὶ ξύλινα τεμάχια μιᾶς κλίνης. Ὡς προσαρτή-
ματα εὐρέθησαν· ἀνάγλυφος λήκυθος, σιδηροῦν δακτυλίδιον καὶ σιδηροῦν
ἀντικείμενον . Ὁ τάφος χρονολογεῖται ^{ἕως} ἀπὸ
τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς 5 ἐκ. πρ.Χρ.

γ) "Colometa Mezila" ὕψος 7 μ. διάμετρος τῆς βάσεως 45 μ.
Οἱ πλευρές τοῦ τετραγώνου νεκρικοῦ θαλάμου, μήκος 2,33μ. πλάτους
1,08 μ. βάθους 1,11 μ. ἦσαν κτισμένοι ἀπὸ δικλῆν σειρὰν τετραγώνων
λίθων, τὸ ἔδαφος ἐστρωμένον μὲ 4 πέτρινες πλάκες, τὸ σκέπασμα συνί-
στατο ἀπὸ 6 πέτρινες πλάκες, σχηματιζούσας ἀέθρα· εἰς τὸ μέσον τοῦ
δυτικοῦ ἡμίσεως τοῦ τάφου ἔκειντο τὰ κεκαμμένα ὑπόλοιπα τοῦ νεκροῦ·
πρὸς τούτοις δύο χρυσοῖ θάρακες, διακοσμημένοι μὲ

σμήματα βαρβαρικής τεχνοτροπίας καὶ χρυσοῦν δακτυλίδιον με ἐγχαρά-
 γμένην εἰκόνα ἰπέως καὶ τὴν ἐπιγραφὴν Σ κ υ θ ο δ ο κ ο . i. Ὅμοιως
 εἰς αὐτὸ τὸ ἥμισυ τοῦ τάφου παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον ἔκειτο σπαθὴ με
 λαβὴν ἀπὸ ἐλεφαντοστοῦν, εἰς τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν ^{βαθύνει} σιδηρᾶς αἰχμῆς
 ἀκοντίου, παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον, σιδηρᾶ ζώνη, ἥτις ἀποτελεῖται ἀ-
 πό μερικᾶ φύλλα προσκεκολλημένα ἐπὶ βάσεως. Εἰς τὴν βορειοανατολικὴν
 γωνίαν τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου εὐρέθη ὀρειχαλκίνη ὕδρια, τῆς ὁποίας τὸ
 στόμιον ἐκαλύπτετο ἀπὸ σιδηροῦν κάρθαρον. Παρὰ τὴν ὕδριαν, πλησίον
 τοῦ δυτικοῦ τοῖχου, ἔκειτο δεύτερος κάρθαρος ἀπὸ ἀργύρου με χαρα-
 γμένες καὶ ἐπιχρυσωμένες παραστάσεις, ἀπὸ διονυσιακᾶς σκηνᾶς, δεξιᾶ
 τῆς ὕδριδος ἔκειντο τεράχια περικεφαλαίως ἀπὸ δέρμα καὶ ὀρειχαλκον
 καὶ παραπλευρῶς 8 ἀργυρᾶ ἐπιχρυσωμένα πλακίδια με

ἀναγλύφον παραστάσεων *Gorgoneion*] *quadriga*

[με Ν ί κ η ν . κεφαλαὶ λεόντων. Εἰς τὸ μέσον τοῦ θαλά-
 μου εὐρέθησαν ὑπόλοιπα κωνορτοποιημένου πορφυροῦ ὑφάσματος, διακο-
 σμημένου με κιτρινόχρυσα κοσμήματα καὶ χρυσᾶς κλωστῆς. Πιθανόν τὸ
 ὑφασμα αὐτὸ, κατὰ τὴν ταφὴν, νά ἐπετέθη ἐπὶ τῶν προσαρτημάτων. Ἀπὸ
 τὰ ἔξω τοῦ τάφου χίματα ἤλθον εἰς φῶς σπασμένον τεράχιον ληκύθου, τε-
 λευταίου εἶδους. Ὁ τάφος χρονολογητέος ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῆς 5 ἐκ. πρ. Χ.
 = πρβλ. *Filow* ВІАВ VII 217.

Ἄλλος συλημένος ἦδη, πολὺ πρότερον, νεκρικός θάλαμος με προθάλαμον
 ἀνοικοδομημένον ὁμοίως ἀπὸ τετραγωνικούς ἀσβεστολίθους ἀνεκαλύφθη εἰς
 τύμβον παρὰ τὸ Σταγνονο (πρὸ Φ/πόλεως). Οἱ τοῖχοι τοῦ
 θαλάμου εἶναι ἐπιχρισμένοι με ἀρροκονίαν καὶ δεικνύουν ἴχνοι ἐπιχρ-
 ματισμοῦ (*Weltkow, Sboznik, Dikovitich* — 171)

Τύμβος παρὰ τὸ χωρίον Δαλβοραὶ, βορειοανατολικῶς τῆς Στάρα-
 Ζαγορᾶς. Ὁ νεκρικός θάλαμος μήκους 2,35 ὕψους 1,5 μ. πλάτους 1,70 μ.
 κτισμένος ἀπὸ τετραγώνους ἀσβεστολίθους, κεκαλυμμένος ἀπὸ πλάκες, οἱ
 ὁποῖες σχηματίζουν ἀέτμα. Ὁ νεκρὸς ἔκειτο με τὸ κεφάλι πρὸς δυσμᾶς
 ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας πλευρᾶς τοῦ ὀρειχαλκίνου θύρακος, ἔκειτο χρυσοῦν

Ректоръ де С

J. Παρά τούς πόδας εὐρέθησαν 1 χρυσόστατης

ἀπό σίδηρο, 5 δοχεῖα ἀπό ἄργιλλον, 3 ὄρειχάλκινοι καὶ 3 ἄργυροὶ κύλικες
2 αἰχμαὶ ἀκοντίων, σπασμένα κύλινα κομμάτια. Ὁρειχάλκινον ἀγγεῖον
δεικνύει τὴν αὐτὴν μορφήν καὶ τὸ ὅμοιον ὅτιον, εἰς τὸ παράδειγμα ἀπὸ
τὸν τάφον τοῦ *Езеково* (Β54B III 207 *im. 117, Filow, Arch. Bulg.*

некрополе bei Trebenishte 74 4. 94) καὶ ἕ-
τερον ἀπὸ τὸν τύμβον παρὰ τὸ *Ajaslar* (ΒΙΑΒ V 50 εἰκ. 72) τὸ *Ректоръ*

ἀπὸ ἐλάσματα χρυσοῦ εἶναι κοσμημένοι ἀπὸ χαραγμένας κεφαλὰς λεόντων,
κύκλους, φιδόγκους κλπ. Ἀμφότεροι οἱ ἄργυροὶ κύλικες εἶναι τῆς αὐτῆς
μορφῆς ἕς τὸ παράδειγμα ἀπὸ τὸ *Trebenishte* . *Filow* π1

ἀρ. 36 τὸ περιεχόμενον τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἀνακαλυφθέντος τάφου
μετεφέρθη εἰς τὴν Πετρούπολιν (*A. Prochorov, Bulgar. Ausgrabungen*
in der Nähe von Esik-Zigova, Belenstung 1880 εικ. Filow Β11β

V1 45) προέρχεται, πιθανόν ἀπὸ τὸ δευτέρον ἠμισυ τῆς 5 ἐκ. πρ. Χρ.
~~καὶ παραγίσις ἐπὶ τοῦ τάφου εὐρίσκειτο χρυσοῦς θάλαξ με γυμναστικὰ~~
~~καὶ κοσμήματα~~

Τύμβος παρὰ τὸ *Шокиѣво* (περ. *Sumen*, εἰς τὴν βορειανατο-
λικὴν Βουλγαρίαν) τῆς 4ης ἐκ. π.Χ.. Ὁ ὀρθογώνιος νεκρικός θάλαμος
1,90x0,75, βάθους 1μ. κτισμένος με πέτρινες πλάκες καὶ με τοιαύτας
κεκαλυμμένος, τὸ ἔδαφος ἐστρωμένον με μικρὰς πετρίνας πλάκας. Εἰς
τὸν θάλαμον κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν ἀπέκειντο τὰ παραπληρώματα . 2
ἀμφορεῖς ἀπὸ ἄργιλλον, ἐγχερίου ἐργασίας, 2 σχήματος ἀγκυῦ ἀγγεῖα
ἀπὸ ἄργιλλον, 1 ὄρειχάλκινος κάδος με δύο λαβὰς, 2 ἀγγεῖα κόκκινα
ἀπὸ ἄργιλλον, μαῦρη κανάτα ἀπὸ ἄργιλλον,, ὄρειχάλκινος
κανάτα ἀπὸ ὄρειχαλκον, τετράχιον ἄργυροῦ δοχεῖου, ὑπόλοιπον ἀπὸ
αἰχμὴν ἀκοντίου ἢ ξίφους. Εἰς τὸ βόρειον ἡμισυ τοῦ τάφου εὐρέθησαν
ὑπόλοιπα κεκαμμένων ὀστῶν με τυντρίσματα ἐγχερῶν ἀγγείων ἀπὸ ἄρ-
γιλλον. Ἐξ τοῦ νεκρικοῦ θαλάμου παρὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν εὐ-
ρέθησαν δύο ὄρειχάλκιναι αἰχμαὶ βελῶν.

Τύμβος παρά τὸ Winkler περ. Esaki-olymnaja εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν, τῆς 4ης ἐκ. π.Χ. (ΒΙΑΒ √ 37) ἠνδύχθη καὶ ἐν γέρει κατεστράφη ἀπὸ θησαυρολόγους. Ὁ ὀρθογώνιος νεκρικός θάλαμος κατὰ πρόσωπον κεκαλυμμένος ῥηκούς 2,98 μ., πλάτους 1,98 μ., ὕψους 1,29 μ., εἶνε κτιτμένος ἀπὸ τετραγώνους λίθους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ ἔσπερικὸν βλέπουν. Ὁδὸν, κόσμημα ράβδου καὶ ἀπὸ ἐπάνω μία σπειρὰ ἀπὸ σταυρούς, χρωματισμένους ἀπὸ κόκκινον χρῆμα. Ἡ καταγραφή: ὀρειχάλκινα ἀγγεῖα, 1 θῆραξ καὶ 1 περικεφαλαία ἀπὸ ὀρειχάλκον, κίσος καὶ αἰχμαὶ ἀκοντίων ἀπὸ σίδηρον, διακοσμημένα τεμάχια ἀπὸ ὀστούων, ἀρύβαλλος ἀπὸ ὕαλον καὶ τεμάχιον ἀναγλύφου βάρου.

Ἀπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προέρχεται ὁ τύπος παρά τὸ Ajalar περ. Πόποβο, ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὁποῖου διεστῆθαι μέρος ὀδόν. Winkler, ΒΙΑΒ √ 50

Διὰ τοὺς ἐπιχρωματισμένους τύπους ἀπὸ τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν ὅθι τῆς 3-4 ἐκ. π.Χ. βλ. Radtzow, Journ. hell. Stud. xxxix. 1. 523 f.

Ἡ πενιχρὰ νεκρόπολις τοῦ Osilovo, περ. Σοφίας, περιέχει τύπους σκελετῶν καὶ καμένων ὀστέων¹⁹ (Ρορὸν, ΒΙΑΒ I 88). Οἱ τύποι τῶν καμένων δεικνύουσι, ὅτι οἱ νεκροὶ ἐκαίοντο μὲ τὰ ἐνδύματα, κοσμήματα ἢ ὄπλα, οὕτω καὶ ἐθάπτοντο. Ὁ τόπος τῆς καύσεως εἶνε συνήθως κτιτμένος μὲ κοφτεὰς πέτρας· πρὸς τοῦτοις εὐρέθη τύμβος καμμένος ἀπὸ γῆν, κοφτεὰς πέτρας καὶ

Εὐναντῆνται ὅμως περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας τὰ καμένα ὑπολοιπα τῶν νεκρῶν ἐφυλάττοντο εἰς μικρὸν νεκρικὸν θάλαμον, ἐκτισμένον ἀπὸ κοφτεὰς πέτρας. Εἰς τοὺς τύπους τῶν σκελετῶν ὁ νεκρὸς κεῖται ὑπτίως ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, αἱ χεῖρες τεταμέναι κατὰ μῆκος τοῦ σώματος, προσανατολισμένους ἀπὸ πρὸς πλάκ. ἐκ Β.Α. πρὸς Β.Δ., κεφαλὴ νοτιοανατολικῆς. Ὁ νεκρὸς εἶνε πρᾶπαντα ἀκίνητος περιστοιχισμένος ἀπὸ κοφτεὰς πέτρας καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑψοῦται ὁ τύμβος. Ὡς προσαρτήματα εὐρέθησαν ἄγγεῖον ἀπὸ ἀργίλλον, σιδηρὰ καὶ ὀ-

ρειχιλίαινα φυλλάδια, σιδηράι λογγαί και ύπολοιπα τῶν προσφερθέντων
θυσιῶν (ὄσατ' βοῦν).

Παρά τὸ Velisko-Salo (περ. Vratza) εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν)
κεῖται ἐκτεταμένη Νεκρόπολις, ἣτις ἐν μέρει ἐξερευνηθή (Foron,
BIAB II 110, Wilke περὶ Eberl Reallek. Vorz. ^{XIV 175}) ἐν τῇ ὁποίᾳ
ἐξηκριβύθησαν τάφοι σκελετῶν καὶ καμένων* προέρχεται ὁμοίως ἀπὸ
τούς Γ^ο φαίνεται ὅτι οἱ τάφοι σκελετῶν εἶνε
παλαιότεροι καὶ πρέπει ν' ἀποδοθοῦν κυρίως εἰς τοῦς Γ^ο

Wlassakht u.
Le-Tenezzeit

Εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀνήκουν καὶ οἱ τύμβοι παρὰ
τὸ Тотос (περ. Гуковит εἰς τὴν Β. Βουλγαρίαν) Welken, Ausweis
Illung. im Gebiet des Flußes Vit. 39 (Βουργ.).

№ Kabanov

Ἄξιοπαράτητος εἶνε τύμβος εἰς τὰ Βαλκάνια, περίπου 8 χμ.
βορειανατολικῶς τοῦ ~~Гуковит~~, οὐχὶ μακρὰν τοῦ Zavera-Sivaki.
ὁ νεκρικός θάλαμος ἤκους 1,95 μ. ὕψους 0,55 μ. εἶνε ἐκτισμένος
ἀπὸ κοφτεῖς πέτρες, τοῦ ὁποίου ἡ στέγη εἶνε ὀλίγον θολωτή. Ἡ κε-
φαλὴ τοῦ σκελετοῦ ἔκειτο πρὸς ἀνατολὰς. εὐρέθησαν μόνον ἀγγετον
ἀπὸ ἄργιλλον ἀσκοειδῆς καὶ φυλλάδια ὄρειχάλκου. (Filow BSAB,
I 155). Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁ τάφος εἶνε ὁμοίως μὲ τὸν παρὰ
τὸ Bednikovo ἀνακαλυφθέντα τάφον, ὅστις προέρχεται ἀπὸ τὴν 4ην
ἐκ. π.Χ. (Filow, Periodičesko Spisvanie X XI 1909, 570).

Διὰ τὸν τύμβον παρὰ τὸ Gernov βλ. Suppl.-Bd. III σελ.
1145, Kabanov, Beitr. 97, διὰ τοὺς τύμβους τοῦ Pomazurische, Bei-
liakovo, Bezovo, Filow, Rom. Mitt. XX XIII. 1897, 170
nikovo and Greeks 88. Smythien 1539. Recueil Kondakov 243
Cafem, Monesol. Thraee Γ^ο εἰς τοὺς τάφους εὐρέθησαν καὶ ἱππο-
σκευαί. συναντῶνται συχνά Γ^ο εἰς τοὺς τάφους τῶν Γ^ο

№ and Ulybin
212
Hoo Rensen
La-Tenezzeit

θὰ ἐπεθύμουν νά προσθέσω ὅτι συχνά εἰς ἀσοσοσοσέρους
τάφους πλουσιωτέρων εὐρέθησαν χρυσοὶ στέφανοι, πλάκες στήθους.
Filow, BSAB II 206. Spisnil, Megili 63, 124. Valpe, L'Age
du fer' dans les régions Thraes 65.

Τοῦς παρὰ τὴν Ἄπολλώνιαν (Σακόπολιν) Νεκρόπολιν περιγράφει
ὁ Seure, Rev. arch. 1924 μικροὶ πέτρινοι τάφοι (Steinkistengraeber)
115
111

παρά τὴν Μεσημβρίαν, *Kazeron, Athen. Mitt XXXVI* 309, ΒΤΑΒ *VII* 291. Διὰ τὴν Νεκρόπολιν παρά τὸ *Schlappa-dere, Arch. Anz. 1918* 3, 1924, 345 ΒΣΑΒ *VII* 40.

Θολυτόν τάφον τῆς 4ης ἐκ. π.Χ. παρά τας Σαράθτας Ἐκκλησίας (*Sogengrad*) περιγράφει ὁ *Hezlik, Ann. Brit. Sch. 1911* 76 *XVIII* 216. εἰς αὐτὸν εἶχε προστεθῆ καὶ ἓνα ἄλλογο. Διὰ τὸν μεγάλου ἐνδιαφέροντος θολυτόν τάφον παρά τὸ *Μεζεκ (ωφ. Sv. leuzgrad) K. Welkon, Arch. Anz. 1931*, 412.

Κατὰ τὸ 1929 ἐξηκριβέθησαν δύο τύμβοι παρά τὸ χωρίον *Indje* 11 χμ. βορειανατολικῶς τοῦ *Sumer*. Ὁ πρῶτος τύμβος ὕψους 4,5 μ. διαμέτρου 32 μ. περιεῖχε εἰς τὸ κέντρον λείψανον μὲ σκελετόν ὄριου ἀνδρός, τέσσαρα παράπλευρα λείψανα, ἠτοὶ λείψανον παιδιοῦ, γυναικὸς μὲ σκελετόν χωρὶς κεφαλῆν

Οἱ εἰς τὴν ἀνύραλον θέσιν τεθειμένοι σκελετοὶ ἦσαν χρωματισμένοι μὲ κόκκινον γῆν (αἱματίτην), προσαρτήματα δὲν εὑρέθησαν.

Ὁ δεῦτερος τύμβος, ὕψους 3,9 μ. διαμέτρου 34 μ. περιεῖχε παρομοίως κεντρικόν λείψανον καὶ δύο παράπλευρα. Εἰς τὸ πρῶτον ἔκειτο τὸ σῆμα ὑπίτις μὲ κομμένα ὄμωσιν τὰ πόδια, ὁ σκελετός ἦτο χρωματισμένος κόκκινος. Τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ παράπλευρα λείψανα περιεῖχε σκελετόν παιδιοῦ τοῦ ὁποίου τὰ ὀστά ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ παχύ στρώμα αἱματίτου, μεγαλύτερον κομμάτι αὐτοῦ τοῦ χρώματος ἔκειτο παρά τὴν κεφαλὴν. Εἰς τὸ δεῦτερον παρά πλευρον λείψανον ἔκειτο τὸ σῆμα ὑπίτις, μὲ τὴν κεφαλὴν βορειοδυτικῶς. Τὸ δεξιὸν πόδι συμμαζεμένον, τὸ ἀριστερὸν τετραμένον.